

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

Біла Церква
2025

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

хіміотерапевтичні протоколи, зокрема такі як VELCAP-C, що включає вінкрістин як основний препарат. Дослідження показали, що вінкрістин може забезпечити тривале полегшення симптомів і подовжити життя тварин, проте повне вилікування лімфоми є рідкісним результатом. Наприклад, у котів, що отримали лікування за протоколом VELCAP-C, середній час до досягнення повної ремісії становив близько 62 днів, що є помірним результатом, хоча деякі коти пережили більше 3 років після лікування [1].

Незважаючи на свою ефективність, вінкрістин має низку побічних ефектів, які потребують ретельного моніторингу під час лікування. У собак та котів він може викликати незначну нейротоксичність, що проявляється в порушеннях координації рухів, а також порушеннях з боку шлунково-кишкового тракту, таких як нудота і блювання. Важливою проблемою є також підвищення рівня тромбоцитів після його введення, що може бути корисним для тварин з низьким рівнем тромбоцитів [2]. Водночас, у разі передозування вінкрістину, може спостерігатися тяжка токсичність, зокрема, смерть тварин, що підтверджує необхідність точного дотримання дозування [3].

Одним із важливих аспектів використання вінкрістину є виникнення хіміотерапевтичної резистентності, яка може знижувати ефективність лікування. Дослідження показують, що в деяких випадках резистентність до вінкрістину може бути пов'язана з підвищеною активністю білків ABCG2, які транспортують препарат через клітинну мембрану, зменшуючи його ефективність. Особливо, у собак з ABCG2-опосередкованою резистентністю до вінкрістину ефективність лікування була знижена, що важливо враховувати при розробці індивідуальних терапевтичних стратегій [4].

Висновки. Вінкрістин є важливим компонентом хіміотерапевтичного лікування для собак і котів з пухлинами, зокрема лімфомами, однак його застосування повинно супроводжуватися ретельним моніторингом і управлінням побічними ефектами. Успіх лікування залежить від точності дозування та уважного контролю за станом тварини під час терапії. Важливо також враховувати індивідуальні особливості метаболізму препарату та можливу резистентність, що може вплинути на результат лікування. Врахування всіх цих факторів допомагає забезпечити максимальний ефект лікування та мінімізувати ризики для здоров'я тварин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1.Hadden AG, Cotter SM, Rand W, et al. Efficacy and toxicosis of VELCAP-C treatment of lymphoma in cats. *J Vet Intern Med.* 2008 Jan-Feb;22(1):153-7. doi: 10.1111/j.1939-1676.2007.0031.x.
- 2.Marceglia G, Zoia A, Petini M. Effect of repeated vincristine administration on platelet count in cats with lymphoma. *Vet Rec.* 2025 Jan 31: e5124. doi: 10.1002/vetr.5124.
- 3.Musser ML, Curran KM, Flesner BK, et al. A Retrospective Evaluation of Chemotherapy Overdoses in Dogs and Cats. *Front Vet Sci.* 2021 Sep 22;8:718967. doi: 10.3389/fvets.2021.718967.
- 4.Lewis RS, Fidel J, Dassanayake S, et al. Comparison of chemotherapeutic drug resistance in cells transfected with canine ABCG2 or feline ABCG2. *Vet Comp Oncol.* 2017 Jun;15(2):411-420. doi: 10.1111/vco.12177.

УДК: 636.09:616.28:619

МИРОНЕНКО А.О., здобувачка вищої освіти
Науковий керівник – **КОЗІЙ Н.В.**, канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ОТИТ У ТВАРИН: СУЧАСНИЙ СТАН ЗНАТЬ І ВИКЛИКИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ

Робота присвячена аналізу сучасного стану знань про отит у тварин. Розглянуто анатомо-фізіологічні особливості вушного каналу, роль мікробіому у патогенезі захворювання, основні клінічні прояви та сучасні підходи до лікування.

Ключові слова: отит, тварини, діагностика, лікування.

Отит є одним з найпоширеніших запальних захворювань слухового проходу у тварин. Він може мати різну етіологію, перебіг і наслідки залежно від форми (гострий, хронічний, зовнішній, середній або внутрішній отит) та індивідуальних особливостей організму. Особливу увагу ветеринарна медицина приділяє зовнішньому отиту, який є частою причиною звернення власників тварин до клінік. Розуміння мікробіологічного підґрунтя захворювання, а також розвиток діагностичних і лікувальних стратегій відіграють ключову роль у покращенні результатів лікування.

Шкіра вушного каналу тварин безпосередньо прикріплена до кістки або хряща і з'єднана з барабанною перетинкою, що зумовлює високу чутливість цієї ділянки до запалення. При гострому зовнішньому отиті запальний процес охоплює шкіру та підшкірну клітковину слухового проходу, що супроводжується набряком, болем і дискомфортом у тварини.

Останні дослідження засвідчують, що мікробіом слухового проходу відіграє важливу роль у виникненні та перебігу зовнішнього отиту. Kim et al. [1] показали, що мікробіом хворих тварин суттєво відрізняється від мікробіому здорових. Під час дослідження було виявлено зниження бактеріального різноманіття при отиті та домінування таких патогенів, як *Pseudomonas* і *Staphylococcus warneri*, що вказує на потенційну мішень для цілеспрямованої антимікробної терапії.

Гострий зовнішній отит, або так зване "вухо плавця", частіше діагностується в молодих особин, а також у тварин з ослабленим імунітетом. На відміну від отитів, пов'язаних із перфорацією барабанної перетинки чи середнім отитом, тактика лікування гострого зовнішнього отиту полягає у локальному застосуванні ототопічних препаратів, очищенні слухового проходу та контролі запального процесу [2].

Некротизуючий зовнішній отит (НОЕ) становить найбільшу небезпеку, оскільки є інвазивною формою, що може призводити до серйозних ускладнень. За даними Stapleton і Watson [3], наразі відсутній клінічний консенсус щодо визначення, діагностики та лікування НОЕ. Значна роль у його виявленні належить методам візуалізації, однак жодна з них не є «золотим стандартом». Khan [4] наголошує на потребі у мультимодальному підході, що передбачає використання кількох методів візуалізації для точного встановлення діагнозу та моніторингу перебігу хвороби.

Mohammed та співавт. [5] звертають увагу на зростання частоти зовнішнього отиту та підвищення стійкості патогенів до антибіотиків. Зокрема, зростає резистентність *Pseudomonas* до гентаміцину та ципрофлоксацину. Часте призначення системних антибіотиків у клінічній практиці замість місцевих засобів може сприяти зростанню цієї проблеми.

Висновки. Отит у тварин, зокрема зовнішній та некротизуючий, є складним багатофакторним захворюванням, що потребує міждисциплінарного підходу до діагностики та лікування. Сучасні дослідження мікробіому слухового проходу відкривають нові можливості для розробки цілеспрямованої терапії, проте залишаються невирішені питання щодо оптимальних методів діагностики, контролю антимікробної резистентності та формування клінічних протоколів. Подальші дослідження мають спрямовуватись на розробку доказових стандартів лікування та інтеграцію новітніх діагностичних технологій у ветеринарну практику.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Kim SK, Han SJ, Hong SJ, Hong SM. Microbiome of Acute Otitis Externa. J Clin Med. 2022 Nov 29;11(23):7074. doi: 10.3390/jcm11237074.
2. Hui CP; Canadian Paediatric Society, Infectious Diseases and Immunization Committee. Acute otitis externa. Paediatr Child Health. 2013 Feb;18(2):96-101. doi: 10.1093/pch/18.2.96.
3. Stapleton E, Watson G. Emerging themes in necrotising otitis externa: a scoping review of the literature from 2011 to 2020 and recommendations for future research. J Laryngol Otol. 2022 Jul;136(7):575-581. doi: 10.1017/S0022215121003030.
4. Khan H. Necrotising Otitis Externa: An Overview Of Imaging Modalities. J Ayub Med Coll Abbottabad. 2022 Oct-Dec;34(4):858-861. doi: 10.55519/JAMC-04-8899.

5. Mohammed H, Mather MW, Lumb J, Butler CC, Wilson JA. Otitis externa: what is the problem with getting it right? A mixed-methods study in primary and secondary care. *J Laryngol Otol.* 2022 Jun;136(6):486-491. doi: 10.1017/S0022215121003649.

УДК 636.7.09:617:615.281

ЧЕРНАЙ Д.С., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **РУБЛЕНКО С.В.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРЕПАРАТУ НА ОСНОВІ ЕНРОФЛОКСАЦИНУ ЗА ЛІКУВАННЯ ХІРУРГІЧНОЇ ІНФЕКЦІЇ У СОБАК

В тезах висвітлені результати дослідження терапевтичної ефективності препарату на основі енрофлораксацину при парентеральному застосуванні за хірургічної інфекції у собак.

Ключові слова: хірургічна інфекція, енрофлораксацин, резистентність, фторхінолони.

Хірургічна інфекція – це патологічний процес інфекційного походження за участю патогенних мікроорганізмів, у комплексному лікуванні яких хірургічні методи мають вирішальне значення [1, с.399]

Для етіотропної терапії бактеріальних інфекцій у домашніх тварин лікарі ветеринарної медицини застосовують антибактеріальні препарати на основі антибіотиків різних фармакологічних груп. Проте, часто мікроорганізми, збудники бактеріальних інфекцій, проявляють резистентність до дії цих антимікробних засобів. Для досягнення терапевтичного ефекту при лікуванні інфекційних захворювань важливим є правильний вибір антибактеріального препарату, який би містив активно діючу речовину, до дії якої чутливий мікроорганізм – збудник захворювання [2, с.194-203].

На сьогоднішній день широкої популярності серед фахівців ветеринарної медицини набули препарати фторхінолонового ряду. Фторхінолони – це високоактивні синтетичні хіміотерапевтичні засоби широкого спектру бактерицидної дії, що характеризуються високою біодоступністю та високим ступенем проникнення в тканини та клітини макроорганізму [3, с.27-30].

Враховуючи широкий спектр бактерицидної дії, високу активність по відношенню до полірезистентних штамів мікроорганізмів, біодоступність та ступінь проникнення в тканини і клітини макроорганізмів, вивчали ефективність препарату «Енроксан-50» за лікування хірургічних інфекцій у собак.

Дослідження були проведені на собаках порід: французький бульдог (кобель, віком 2,6 років), американський стаффордширський тер'єр (сука, віком 5,5 років) та кокер-спанієль (кобель, віком 3 роки).

Виділення та ідентифікацію мікроорганізмів проводили за загальноприйнятими методиками [4, с. 418]. З відібраного біологічного матеріалу (ексудат з абсцесів) виділено та ідентифіковано такі мікроорганізми: *Staphylococcus aureus* та *E. coli*. Чутливість виділених штамів мікроорганізмів встановлювали методом дифузії в агарі із застосуванням стандартних дисків з енрофлораксацином (5 мкг) фірми HiMedia. Інтерпретацію результатів тесту на чутливість проводили відповідно регламентованих стандартів, визначеними організаціями CLSI (Інститут клінічних і лабораторних стандартів) та EUCAST (Європейський комітет з тестування чутливості до антимікробних препаратів). Діаметр зони затримки росту мікрофлори навколо диску з енрофлораксацином ≥ 21 мм – мікроорганізм чутливий 17-20 мм – мікроорганізм помірно чутливий; ≤ 16 мм мікроорганізм резистентний. Діаметр зони затримки росту становив для *Staphylococcus aureus* - 24, 22 та 25 мм, для *E. coli* - 25,27 та 23 мм.